

— Πατέρα, πατέρα, γρήγορα! κάποιον έσκότωσα!
 'Ο κ. Σίλβα, όστις ακόμη δέν είχε κατακληθῆ
 κατηλθεν άμέσως παρακολουθούμενος ύπό του ύπη-
 ρέτου του.

Οί δύο άνδρες μετέφερον τόν τραυματίαν είς τήν
 οίκίαν, ένθα αί νεάνιδες τούς άνέμενον έναγωνίως.

— 'Ο καυμένος ό νέος έιει τό κεφάλι του σχισμέ-
 νον αλλά πώς εύρίσκετο κάτω από τά παράθυρά μου;

— Ποίος; άνέκραξεν ή 'Αντωνία.

— 'Ο Αύγουστος, ό βαπτιστικός μου.

Η νεάνις έρρηξε κραυγήν καί έλιποθύμησεν είς
 τās άγκάλας της Μαρίας, ότε συνήλθεν, ό πατήρ της
 εκράτει τās χείρας της, ό δέ τραυματίας εκειτο επί
 της κλίνης του κ. Σίλβα.

— Ησύχασε αγαπητή μου κόρη, είπεν ό γέρον,
 άς έλπίσωμεν ότι ό καυμένος ό νέος θα θεραπευθῇ.

Η 'Αντωνία έρρίφθη είς τόν τράχηλον του πα-
 τρός της.

— Τόν αγαπώ τόσο! έψιθύρισεν.

— Παράδοξος τρόπος εκδηλώσεως αγάπης, να
 σχίσης τήν κεφαλήν του άνδρός τόν όποϊον αγαπάς!..
 Η Μαρία μοί διηγῆθη τά πάντα. 'Ο 'Αγιος 'Αντώ-
 νιος είνε ό αίτιος του δυστυχήματος.

Προσηλθεν ό ιατρός, όστις, άφ' ου έξήτασε τό τραυ-
 μα, έδήλωσεν ότι ήτο σοδαρόν καί άπῆτει μακράν थे-
 ραπείαν.

— Δέν δύναμαι να εξηγήσω πώς εύρίσκετο ό
 Αύγουστος ύπό τά παραθυρά μου είς τās δύο μετά
 τό μεσονύκτιον, είπεν ό κ. Σίλβα.

— Θα έστέναζε κάτωθεν του έξώστου της έρω-
 μένης του! έψιθύρισεν ή Μαρία είς τό ους της 'Αν-
 τωνίας.

Ο τραυματίας συνήλθεν, αλλά μετ' όλίγον
 ήρχισε να παραληρῇ. Επί ένα μήνα ή 'Αντωνία
 δέν άπειμακρύνθη εκ του προσκεφαλαίου του Αύ-
 γούστου δέ Καρβάλλιο, εκ των λόγων δέ ους έλε-
 γε παραλαλῶν εκ του πυρετού ό πάσχων νέος, έ-
 μαθεν ή νεάνις τόν σφοδρόν έρωτα όν είχεν έμπνεύ-
 ση είς αυτόν, έρωτα μή άποκαλυφθέντα εξ αίτίας της
 διαφορās της περιουσίας. Έσπέραν τινά ό άσθενής

ήνοιξε τούς όφθαλμούς καί διέκρινεν ύπό τό ώχρόν
 φώς της λυχνίας τήν ευειδή αυτού νοσοκόμεν.

— Μήπως είνε άγγελος έπουράνιος ό άγρυπνών
 επ' έμοϋ; έψιθύρισε παρατηρῶν αὐτήν τρυφερώς.

Η 'Αντωνία επέθηκε τήν μικράν αὐτης χείρα
 επί του στόματός του έπιτάσσουσα σιγήν.

— 'Ο άσθενής εκράτησε τήν προσφιλή χείρα κα-
 τασπαζόμενος αὐτήν.

— Α προσφιλῆς 'Αντωνία, αν εξεσυρες!..

— Γνωρίζω τά πάντα, είπεν ή νεάνις διακόπτου-
 σα αὐτόν καί κύπτουσα επί του αγαπητοϋ της. Καί
 έγώ επίσης σε αγαπώ!

Εξ μηνas μετά τήν π τ ω σ ι ν του 'Αγίου 'Αν-
 τωνίου ό κ. Σίλβα προσεκάλει τούς φίλους καί τούς
 γνωρίμους του είς τούς γάμους της θυγατρός του
 μετά του Αύγούστου δέ Καρβάλλιο.

Μετά τήν γαμήλιον τελετήν οί προσκεκλημένοι
 ήκολούθησαν τούς νεονύμους είς τήν κατοικίαν των,
 όπου παρετέθη αυτοίς λαμπρόν γεϋμα.

Ενῶ πάντες έθαύμαζον τά πεμφθέντα προς τήν
 νεανίαν νύμφην δῶρα ό Αύγουστος δέ Καρβάλλιο ώ-
 δήγησε τήν αγαπητήν του 'Αντωνίαν είς τό μέλλον
 αὐτῶν ένδιαίτημα.

— Ίδου τό γαμήλιον δῶρόν μου, αγαπητή μου,
 είπεν αὐτῇ προσφέρων κομψήν πυξίδα.

Η νεάνις τήν ήνοιξε καί εξέφερε κραυγήν ευχα-
 ριστου εκπλήξεως:

— 'Ο 'Αγιος 'Αντωνιος άργουρϋς!.. Αλλά λη-
 σμονεῖς, Αύγουστε, ότι όλίγον έλειψε να σε φονεύση,
 είπε κρύπτουσα τήν χαρίεσαν κεφαλήν της είς τούς
 κόλπους του συζύγου της.

— Δέν λησμονῶ πρό πάντων ότι αὐτός μου έδω-
 κε τήν ευτυχίαν τήν όποιαν ώνειρευόμην, έψιθύρισεν
 ό ευτυχής σύζυγος, θλίβων τήν σύζυγόν του επί της
 καρδιάς του.

— Βλέπετε ότι είχα δίκαιον λέγουσα ότι πρέπει
 να κακοποιήσης τόν 'Αγιον 'Αντωνιον δια να θαυμα-
 τουργήσῃ! είπε φωνή τις σκωπτική όπισθεν των.

Εστράφησαν καί είδον τήν Μαρίαν.

X.

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Γλυκειά μου μαυρομμάτα, άφ' ότου μ' έλνισμόννησες
 'Εχλώμιας' ή θωριά μου, μ' άρνήθηκαν τά νειάτα,

Γλυκειά μου μαυρομμάτα,

Μέ βλέπουν καί λυποϋνται γειτόνοι καί γειτόνισσαις.

Μέ βλέπουν καί λυποϋνται γειτόνοι καί γειτόνισσαις,

Μά 'γώ ξαγρυπνισμένος μέσα 'ς τούς δρόμους τρέχω

Καί γιατρεία δέν έχω,

Γλυκειά μου μαυρομμάτα, άφ' ότου μ' έλνισμόννησες.

Γλυκειά μου μαυρομμάτα, άφ' ότου μ' έλνισμόννησες.

Βαρέθηκ' ή καρδιά μου τόν κόσμο τόν άπάνω....

'Αν τύχη κι' άποθάνω

Να μη με λυπνηθῇτε γειτόνοι καί γειτόνισσαις.